Uitspraak Commissie van Beroep 2015-015 d.d. 7 mei 2015

(mr. W.J.J. Los, mr. J.B. Fleers, mr. A. Bus en drs. P.H.M. Kuijs AAG, leden, en mr. M.J. Drijftholt, secretaris)

Samenvatting

Hypothecaire leningen aangegaan door in gemeenschap van goederen gehuwden. Ter aflossing daarvan door de man als verzekeringnemer gesloten levensverzekeringen. Hangende echtscheidingsprocedure, die leidt tot een niet ingeschreven echtscheidingsbeschikking, gaat de man over tot afkoop en premievrijmaking. Vraag of de, nadien overleden, man daartoe bevoegd was en, in verband daarmee, of belanghebbende begunstigde met betrekking tot de verzekeringen was.
Voorts: belanghebbende, gelet op het bepaalde in art. 14.1, onder b, Reglement Ombudsman & Geschillencommissie, ontvankelijk in haar beroep in de procedure tegen de verzekeraar ofschoon zij na de uitspraak van de Geschillencommissie de zaak ook heeft voorgelegd aan de burgerlijke rechter.

Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.

1. De procedure in hoger beroep

1.1 Belanghebbende heeft bij een op 7 oktober 2014 ontvangen beroepschrift de uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: de Geschillencommissie) van 9 september 2014 in de zaak nr. [nummer] ([naam verzekeraar]) en de zaak nr. [nummer] ([naam]bank) ter toetsing voorgelegd aan de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (hierna: de Commissie van Beroep).

1.2 Verzekeraar en de Bank hebben elk een verweerschrift ingediend. Verzekeraar heeft zich daarin onder meer op het standpunt gesteld dat Belanghebbende op grond van art. 9.2, onder c, Reglement Ombudsman en Geschillencommissie dan wel art. 14.1, onder b, van het tot 1 oktober 2014 geldende Reglement niet-ontvankelijk is in haar beroep.

1.3 De Commissie van Beroep heeft het beroep mondeling behandeld op 12 januari 2015. Beide partijen waren aanwezig en hebben hun standpunten nader toegelicht – wat betreft Belanghebbende en Verzekeraar: aan de hand van een pleitnota met bijlagen – en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.
Partijen hebben desgevraagd ermee ingestemd dat, in verband met plotselinge verhindering wegens ziekte van een der aangewezen leden van de Commissie van Beroep, vier in plaats van vijf leden aan de behandeling van het beroep hebben deelgenomen.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Commissie van Beroep naar de aan deze uitspraak gehechte uitspraak van de Geschillencommissie van 9 september 2014.

3. Inleiding op de beoordeling van beide beroepen

3.1 Het gaat in deze zaken om de volgende, grotendeels al door de Geschillencommissie vastgestelde en in beroep niet (voldoende) bestreden, feiten.

(i) Belanghebbende en haar, hierna als W aan te duiden, echtgenoot zijn in 1984 in algehele gemeenschap van goederen gehuwd.

(ii) In 1998 heeft W via, kort gezegd, [naam], een beleggings-verzekering met overlijdensrisicodekking afgesloten bij Verzekeraar. Het verzekerde overlijdenskapitaal op deze verzekering, die hierna zal worden aangeduid als verzekering [nummer 1], bedroeg € 68.067.

(iii) In 2001 heeft W, eveneens via [naam], bij Verzekeraar een soortgelijke, hierna als verzekering [nummer 2] aan te duiden, verzekering afgesloten. Het verzekerde lijfrentekapitaal bij overlijden bedroeg € 67.613.

(iv) Zowel voor verzekering [nummer 2] als voor verzekering [nummer 1] hielden de van toepassing zijnde algemene voorwaarden (serie 221 onderscheidenlijk 102), voor zover thans van belang, in dat achtereenvolgens begunstigden waren de verzekeringnemer en de weduwe van de verzekeringnemer.

(v) In 2003 sloten Belanghebbende en W, wederom via [naam], een hypothecaire lening af bij (een rechtsvoorganger van) de Bank. De hoofdsom bedroeg € 308.000. Een bedrag van €52.439,- was aflossingsvrij, terwijl € 132.500,- zou worden afgelost met hetgeen op grond van verzekering [nummer 1] te zijner tijd zou worden uitgekeerd en € 123.061 met de uitkering op grond van verzekering [nummer 2]. Op de rechten uit hoofde van beide verzekeringen werd ten behoeve van de Bank een pandrecht gevestigd.

(vi) In 2006 sloten Belanghebbende en W, opnieuw via [naam], ter vervanging van deze lening een hypothecaire lening bij de Bank tot een bedrag van € 360.000. Evenals in 2003 werd een hypotheek gevestigd op hun beider woonhuis. Van een gedeelte groot € 44.593 zou de aflossing geschieden door middel van hetgeen zou worden uitgekeerd op grond van verzekering [nummer 1], terwijl de uitkering op grond van verzekering [nummer 2] zou worden aangewend voor de aflossing van een gedeelte groot € 176.835. Ook ditmaal werden de rechten uit hoofde van de verzekeringen verpand aan de Bank. De des betreffende akte van 21 april 2006 houdt onder meer het volgende in:

"ARTIKEL 2
De schuldenaar wijst onherroepelijk de schuldeiseres als eerste begunstigde aan - tot ten hoogste het bedrag dat zij bij het tot uitkering [komen] van de verzekering van de schuldenaar heeft te vorderen - voor de uitkering voort vloeiende uit bovengenoemde verzekering, welke begunstiging door de schuldeiseres wordt aanvaard. In deze akte wordt onder begunstigde verstaan: de begunstigde(n)/bevoordeelde(n)/rechthebbende(n).

ARTIKEL 3
In afwijking van de aanwijzing van de schuldeiseres als eerste begunstigde, blijft de in de polis gestelde begunstiging voor de uitkering bij overlijden van de verzekerde gehandhaafd, mits de verzekeraar ten tijde van de feitelijke uit betaling van bovenbedoelde uitkering van de verzekering, met rechtsgeldige last en volmacht van de betrokken begunstigde gehouden/gerechtigd is - met de uitkering - het verschuldigde aan de schuldeiseres te voldoen.
(…)
Mede-ondergetekende(n):
I. [W]
II [Belanghebbende]
hierna (zowel tezamen als ieder afzonderlijk) te noemen de begunstigde geeft hierbij last en volmacht aan de verzekeraar om alle aan de ondergetekenden toekomende uitkeringen uit hoofde van de in pand gegeven verzekering, wegens overlijden van de verzekerde(n) voor de einddatum, te betalen aan de schuld eiseres, in mindering op al hetgeen de schuldeiseres van de schuldenaar te vorderen heeft of mocht hebben. (…)"

(vii) Op 9 juli 2010 heeft [naam] per e-mail onder meer het volgende aan Verzekeraar bericht:
"Verzoek toezending opgaves zie onder
Onderwerp: Polisnr [nummer 2] [nummer 1]
Opgave pv waarde afkoopwaarde
IVM echtscheiding omzetting in aflosvrije Hypotheek
[naam]
(…)
Besproken met adviseur [naam] dd 7-7-2010"
Aan genoemde adviseur van [naam] is een kopie van deze e-mail gezonden.

(viii) Op 16 en 17 juli 2010 hebben Belanghebbende en W een echtscheidingsconvenant gesloten. Hierin is onder meer bepaald dat W in afwachting van de verkoop in de voormalige echtelijke woning zou verblijven onder voldoening van alle daarmee samenhangende lasten. De overwaarde na verkoop zou tussen partijen gelijkelijk worden verdeeld. In het convenant is niets bepaald omtrent de beide hiervoor genoemde verzekeringen.

(ix) W heeft op 3 augustus 2010 formulieren voor de afkoop van verzekering [nummer 1] en het premievrij maken van verzekering [nummer 2] ondertekend.

De begeleidende brieven van 15 juli 2010 waarmee Verzekeraar die formulieren aan W toezond houden onder meer het volgende in:
"U hebt bij ons een Variabel Investeringsplan met polisnummer [nummer 1].
U wilt weten hoeveel de waarde is van uw verzekering als u deze stopzet.
Stopzetten van uw verzekering noemen wij afkopen."
onderscheidenlijk
"U hebt bij ons een beleggingsverzekering met polisnummer [nummer 2]. U wilt voor deze verzekering stoppen met premie betalen. Dit noemen wij premievrij maken.
(…)
Gevolgen voor uw overlijdensdekking
Na premievrij maken van uw verzekering ontvangen wij geen premies meer. Dit heeft gevolgen voor uw overlijdensdekking. Houd er rekening mee dat de overlijdensdekking mogelijk wordt gewijzigd."
Deze tekst inzake de gevolgen voor de overlijdensdekking komt ook voor op het door W ondertekende "Formulier voor premievrijmaking".

(x) Op 11 augustus 2010 werd, met ingang van 1 augustus 2010, verzekering [nummer 2] premievrij gemaakt; het verzekerde lijfrente kapitaal bij overlijden werd daarbij teruggebracht tot € 12.583.

(xi) Op 12 augustus 2010 zond de Bank een brief aan [naam] (met als bijlage een brief van dezelfde datum aan W en Belanghebbende). In de eerste brief staat:
"Hierbij ontvangt u een kopie van onze brief aan [W en Belanghebbende].
Wij verzoeken u de inhoud van de brief te bespreken met de klant."
De brief aan W en Belanghebbende houdt onder meer het volgende in:
"Op 03-08-2010 stuurde u ons het verzoek om de polissen [nummer 1] en [nummer 2] af te kopen en daarmee de aflosvorm van uw hypothecaire geld lening [nummer 3] te wijzigen naar aflossingsvrij.
Wij gaan akkoord met de omzetting naar aflossingsvrij. Hierbij ontvangt u de wijzigingsovereenkomst.
(…)
Opslag hypotheekrente
Na omzetting van de hypotheek naar aflossingsvrij is de dekking middels een levensverzekering van [naam] Verzekeringen of een beleggingsrekening van [naam] Bank minder dan 25%. Deze dekking heeft betrekking op de totale leningen gevestigd op het onderpand (…) Haaksbergen. Daarom geldt er voor alle lopende hypotheken op dit onderpand een opslag op de hypotheekrente van 0,10%, bij een renteduur vanaf 2 jaar."

(xii) Op 27 augustus 2010 ondertekenden Belanghebbende en W de hiervoor bedoelde wijzigingsovereenkomst ("Overeenkomst van omzetting naar aflossingsvrij").

Daarin is onder meer bepaald dat de Bank haar pandrecht op alle rechten voortvloeiende uit de verzekeringen [nummer 1] en [nummer 2] opheft en dat het rentepercentage tot 1 mei 2026 4,30% bedraagt.

(xiii) Op 10 september 2010 heeft de Bank per e-mail het volgende verzoek aan Verzekeraar gedaan:
"Svp de verpanding van polisnummers [nummer 1] en [nummer 2] verwijderen per 01-10-2010."

(xiv) Verzekeraar heeft op 1 oktober 2011 met betrekking tot verzekering [nummer 1] aan afkoopwaarde een bedrag van € 10.034,40 aan W uitgekeerd.

(xv) Op 29 september 2010 is tussen Belanghebbende en W echtscheiding uitgesproken. De desbetreffende beschikking is niet ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand en heeft dus niet tot ontbinding van het huwelijk geleid.

(xvi) W is op 25 januari 2011 overleden.

(xvii) Sedertdien draagt Belanghebbende de hypotheekschuld alleen. Uit hoofde van verzekering [nummer 2] is aan haar een lijfrentekapitaal van € 14.806,- uitgekeerd.

3.2 Voor de (in een reeks klachten verwoorde grondslagen van de) vorderingen waarmee Belanghebbende zich tot de Geschillencommissie heeft gewend, verwijst de Commissie van Beroep naar hetgeen in de aangehechte beslissing van 9 september 2014 is vermeld onder 4.1 en 4.2. Die vorderingen zijn alle afgewezen. Hetgeen de Geschillencommissie daartoe heeft overwogen, kan als volgt worden weergegeven.
Anders dan Belanghebbende stelt, was W, nu de beide verzekeringen door hem als verzekeringnemer zijn afgesloten, ingevolge het bepaalde in art. 1:90 lid 2 BW in verbinding met art. 1:97 lid 1 BW zelfstandig bevoegd een overeenkomst tot premievrijmaking dan wel afkoop aan te gaan. Verzekeraar bood haar producten aan via een tussenpersoon. Haar zorgplicht jegens W was daarom slechts een beperkte. Voor zover al zou moeten worden aangenomen dat er daarnaast op haar ook jegens Belanghebbende als betrokken derde enige zorgplicht rustte, levert het feit dat zij Belanghebbende niet rechtstreeks heeft geïnformeerd over de gevolgen van de door W ten aanzien van de beide polissen verrichte beschikkingshandelingen daarvan geen schending op. Hierop stuiten alle klachten aan het adres van Verzekeraar af.
(rov. 5.1- 5.7)
De klacht die erop neerkomt dat de Bank haar zorgplicht jegens Belanghebbende heeft geschonden door mee te werken aan het vrijgeven van het pandrecht op de beide polissen waardoor afkoop en premievrijmaking mogelijk werd, treft evenmin doel. Belanghebbende heeft immers zelf haar handtekening geplaatst onder de Overeenkomst van omzetting naar aflossingsvrij, die onder meer inhoudt dat dat de Bank haar pandrecht op alle rechten uit de verzekeringen [nummer 1] en [nummer 2] opzegt. Ook de klacht dat de Bank Belanghebbende niet "conform het door haar en haar echt genoot op 16 en 17 juli 2010 getekende echtscheidingsconvenant" uit haar hoofdelijke aansprakelijkheid voor de verplichtingen uit de hypothecaire lening is ontslagen is ongegrond. Dit volgt reeds uit het

feit dat het convenant is gesloten voor het geval de echtscheidingsbeschikking zou worden ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand, welk geval zich niet heeft voorgedaan. Ook hetgeen overigens door Belanghebbende ter staving van haar vorderingen is aangevoerd kan niet afdoen aan het oordeel dat de Bank geen verwijt treft. (rov. 5.8-5.12)

4. Ontvankelijkheid van het beroep in de procedure tussen Belanghebbende en Verzekeraar

4.1 Belanghebbende heeft Verzekeraar op 30 september 2014 gedagvaard voor de rechtbank Midden Nederland. Stellende dat de afkoop onderscheidenlijk het premie vrij maken van de verzekeringen [nummer 1] en [nummer 2] niet rechtsgeldig is omdat zij als onherroepelijk begunstigde de daarvoor vereiste toestemming niet heeft gegeven, vordert Belanghebbende Verzekeraar te veroordelen tot betaling van € 135.680 in hoofdsom. Volgens Belanghebbende is dit het bedrag dat haar uit hoofde van de verzekeringen zou zijn uitgekeerd als afkoop en premievrijmaking achterwege waren gebleven.

4.2 Verzekeraar stelt zich op het standpunt dat Belanghebbende, nu zij bij de burgerlijke rechter in wezen hetzelfde vordert als in de onderhavige procedure, in haar hier aan de orde zijnde beroep niet-ontvankelijk is, hetzij op grond van art. 14.1, onder b, Reglement Ombudsman & Geschillencommissie hetzij op grond van art. 9.2, onder c, van het op 1 oktober 2014 in werking getreden Reglement Ombudsman en Geschillencommissie.

4.3 Belanghebbende heeft haar klachten al (ruim) voor 1 oktober 2014 bij Kifid aanhangig gemaakt. In verband met het bepaalde in (de overgangsbepaling van) art. 65.1 Reglement Ombudsman en Geschillencommissie heeft dit tot gevolg dat aan de hand van het bepaalde in art. 14.1, onder b, Reglement Ombudsman & Geschillencommissie moet worden beoordeeld of het niet-ontvankelijkheidsverweer van Verzekeraar doelt treft.

4.4 Ingevolge laatstgenoemde bepaling kan een klacht niet worden behandeld indien deze reeds aanhangig is bij, of tot een beslissing heeft geleid van, een rechter. Dat geval doet zich hier niet voor: toen Belanghebbende bij dagvaarding van 30 september 2014, overigens zonder melding te maken van de voor haar negatieve beslissing van de Geschillencommissie, de zaak bij de burgerlijke rechter aanhangig maakte, waren haar klachten immers al bij Kifid in behandeling in de zin van genoemd art. 14, onder b.

5. Beoordeling van het beroep in de procedure tussen Belanghebbende en Verzekeraar

begunstiging en bevoegdheid tot afkoop en premievrijmaking

5.1.1 In haar beroepschrift stelt Belanghebbende zich onder meer op het standpunt dat het er bij de beantwoording van de vraag of Verzekeraar haar zorgplicht jegens haar heeft geschonden niet om gaat of W ingevolge het Burgerlijk Wetboek al dan niet zelfstandig bevoegd was tot het aangaan van de overeenkomsten tot afkoop en premievrijmaking. Waar het volgens Belanghebbende wel om gaat is of Verzekeraar haar belangen als

hoofdelijk schuldenaar voldoende heeft meegewogen en of daarbij alle relevante informatie is ingewonnen en verstrekt. Zij beroept zich daarnaast echter, evenals in eerste aanleg, op een juridisch advies van [naam] van 5 december 2012 waarin onder meer wordt gesteld, kort gezegd, dat Belanghebbende gelet op de inhoud van de pandakte van 21 april 2006 onherroepelijk begunstigde met betrekking tot de beide verzekeringen was en dat ingevolge het bepaalde in art. 3:170 lid 3 BW Belanghebbende en W alleen gezamenlijk bevoegd waren tot het aangaan van de overeenkomsten tot afkoop en premievrijmaking. Er bestaat aanleiding deze beide stellingen als eerste te behandelen.

5.1.2 De handelingen waarom het hier gaat dateren alle van vóór 1 januari 2012. De vraag of Belanghebbende onherroepelijk begunstigde was en of, zoals de Geschillencommissie heeft geoordeeld, W zelfstandig bevoegd was tot het aangaan van de hiervoor aan het slot van 5.1.1 genoemde overeenkomsten moet worden beoordeeld aan de hand van de daarop van toepassing zijnde wetsbepalingen zoals deze toentertijd luidden.

5.1.3 Voor het aanwijzen van een begunstigde is, ingevolge het bepaalde in art. 7:966 lid 1 BW, een schriftelijke mededeling van de verzekeringnemer aan de verzekeraar vereist. Het recht op de uitkering verkrijgt de begunstigde eerst indien hij die aanwijzing aanvaardt door middel van een tot de verzekeraar gerichte verklaring. Die verklaring dient in een geval als dit schriftelijk te geschieden, terwijl de verzekeraar tevens schriftelijk op de hoogte dient te worden gesteld van de toestemming van de verzekeringnemer. Dit alles ingevolge het bepaalde in art. 7:969 lid 1 BW. Ingevolge de hier toepasselijke algemene voorwaarden is bovendien nog vereist dat de toestemming door de verzekeringnemer schriftelijk wordt gegeven. Eerst als aan al deze voorwaarden is voldaan is sprake van een onherroepelijke begunstiging, waaraan art. 7:972 lid 1, onder a, BW het gevolg verbindt dat de verzekeringnemer zijn uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeiende rechten slechts kan uitoefenen met schriftelijke toestemming van de begunstigde.

5.1.4 Het standpunt van Belanghebbende dat zij (onherroepelijk) begunstigde was, is met name gebaseerd op de uitleg die in het hiervoor in 5.1.1 genoemde juridisch advies wordt gegeven aan de hiervoor in 3.1(v) genoemde pandakte van 21 april 2006. Deze uitleg komt erop neer dat die, door Belanghebbende en W ook als “begunstigde II” onderscheidenlijk “begunstigde I” ondertekende en aan Verzekeraar toegezonden akte, voor zover thans van belang, inhoudt dat W Belanghebbende aanwijst als begunstigde, dat zij die begunstiging aanvaardt en dat W met die aanvaarding instemt.

5.1.5 Voornoemde uitleg is onjuist. In de pandakte (art. 2) wordt alleen de Bank met zoveel woorden aangewezen als (eerste) begunstigde. Weliswaar wordt Belanghebbende, evenals W, aan het slot van de akte als “begunstigde” aangeduid, maar uit dat enkele feit behoefde de Bank redelijkerwijs niet te begrijpen dat W ook haar had aangewezen als begunstigde. Het bepaalde in art. 3 van de akte leidt evenmin tot het oordeel dat Belanghebbende ten tijde van de afkoop en premievrijmaking als begunstigde had te gelden. In dit artikel kan met “de in de polis gestelde begunstiging voor de uitkering bij overlijden van de verzekerde” redelijkerwijs slechts bedoeld zijn de in de algemene voorwaarden op

genomen aanwijzing van de "weduwe van de verzekeringnemer" als begunstigde. In deze hoedanigheid van weduwe van de verzekeringnemer kon Belanghebbende vanzelfsprekend niet voor 25 januari 2011 tot aanvaarding van de begunstiging overgaan.

5.1.6 Ook voor zover Belanghebbende het oordeel van de Geschillencommissie, dat W als verzekeringnemer bevoegd was tot het aangaan van de overeenkomsten tot afkoop en premievrijmaking, bestrijdt met de, eveneens aan meergenoemd juridisch advies ontleende, stelling dat op grond van het bepaalde in art. 3:170 BW uitsluitend Belanghebbende en W tezamen daartoe bevoegd waren, kan zij niet worden gevolgd. De echtscheidingsbeschikking van 29 september 2010 is, anders dan in het advies kennelijk wordt aangenomen, nimmer ingeschreven in de daartoe bestemde registers. Dit betekent dat, ingevolge art. 1:99 lid 1 BW zoals dit destijds luidde, de huwelijksgemeenschap eerst werd ontbonden door het eindigen van het huwelijk als gevolg van de dood van W op 25 januari 2011, derhalve na de totstandkoming van de afkoop en de premievrijmaking. De vraag aan wie het bestuur toekomt over een goed van een nog niet ontbonden huwelijksgemeenschap moet, zoals Geschillencommissie terecht heeft geoordeeld, worden beantwoord aan de hand van het bepaalde in art. 1:97 BW. Ingevolge het bepaalde in art. 3:189 BW geldt art. 3:170 BW immers niet voor een niet ontbonden huwelijksgemeenschap.

5.1.7 Het in 5.1.2-5.1.6 overwogene leidt tot de slotsom dat de door Belanghebbende tegen het hier aan de orde zijn oordeel van de Geschillencommissie aangevoerde bezwaren geen doel treffen.

zorgplicht Verzekeraar?

5.2.1 De overige bezwaren betreffen het oordeel van de Geschillencommissie dat het niet verstrekken van informatie door Verzekeraar aan Belanghebbende aangaande (naar de Commissie van Beroep begrijpt: het voornemen van W om over te gaan tot) afkoop en premievrijmaking geen zorgplichtschending jegens haar oplevert.

5.2.2 Uit de niet altijd even duidelijke en consistente formulering van die bezwaren zou kunnen worden afgeleid dat Belanghebbende mede beoogt de Geschillencommissie te verwijten dat zij eraan is voorbijgegaan dat niet alleen jegens haar maar ook jegens W sprake is geweest van zorgplichtschending. Nu zij echter niet stelt dat afkoop en premievrijmaking achterwege zouden zijn gebleven als aan W - die, zoals blijkens het echtscheidingsconvenant de bedoeling was, de kosten van de in april 2010 door Belanghebbende verlaten echtelijke woning, die te koop gezet zou worden, alleen zou dragen - wel de volgens haar passende informatie zou zijn verstrekt, behoeft op dat verwijt niet nader te worden ingegaan.

5.2.3 De onder 5.2.1 bedoelde bezwaren wettigen voor het overige geen ander oordeel dan waartoe de Geschillencommissie is gekomen. Ten tijde van de afkoop en de premievrijmaking bestond tussen Belanghebbende en Verzekeraar geen rechtsverhouding waaruit een door laatstgenoemde ten opzichte van eerstgenoemde te betrachten zorgplicht voortvloeide.

plaatsing verpandingsclausule op de polis van verzekering [nummer 2]

5.3.1 Niet in geschil is dat verpanding van de rechten uit deze verzekering gelet op het bepaalde in art. 3.133 lid 1 en lid 2, onderdeel e, Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB) niet had mogen plaatsvinden. Belanghebbende verwijt de Geschillencommissie niet te zijn ingegaan op haar vordering die ertoe strekt Verzekeraar te gelasten te bevestigen dat zij een eventuele daaruit voortvloeiende fiscale claim voor haar rekening zal nemen. Aan deze vordering heeft Belanghebbende ten grondslag gelegd dat Verzekeraar tot boven-genoemde, volgens Belanghebbende verboden, plaatsing is overgegaan.

5.3.2 Op zichzelf is juist dat de Geschillencommissie niet, althans niet kenbaar, is ingegaan op de hiervoor genoemde vordering. Deze komt echter niet voor toewijzing in aanmerking. Allereerst omdat iedere aanwijzing dat een fiscale claim zou dreigen ontbreekt en dus niet valt in te zien welk belang Belanghebbende bij de vordering heeft. En voorts omdat, indien op grond van genoemd art. 3.133 Wet IB toch belasting en/of boete verschuldigd zou blijken te zijn, het enkele feit van de plaatsing niet kan leiden tot aansprakelijkheid van Verzekeraar op dit punt. Ook in zoverre treft het beroep dus geen doel.

6. Beoordeling van het beroep in de procedure tussen Belanghebbende en de Bank

de overeenkomst van omzetting naar aflossingsvrij (zie hiervoor onder 3.1.xi en xii)

6.1 Belanghebbende betwist in haar beroepschrift dat zij, zoals de Geschillencommissie heeft vastgesteld, ter zitting de echtheid van haar handtekening onder genoemde, in afschrift in het geding gebrachte, overeenkomst heeft erkend. Volgens Belanghebbende heeft zij bij die gelegenheid niet méér gezegd dan dat het om haar handtekening zou kunnen gaan. Dit vormt echter een onvoldoende ontkenning, mede in aanmerking genomen dat zij in § 14 van de op 30 september 2014 uitgebrachte dagvaarding (zie hiervoor onder 4.1) juist stelt wél te hebben getekend. Zoals hiervoor in 3.1.(xii) duidelijkheidshalve al is vermeld, moet in de onderhavige procedure dus van dit laatste worden uit gegaan.

6.2.1 De overige bezwaren zijn hoofdzakelijk gericht tegen het oordeel van de Geschillencommissie dat de Bank met betrekking tot het aflossingsvrij maken van de hypothecaire lening niet kan worden verweten dat zij haar zorgplicht jegens Belanghebbende heeft geschonden.

6.2.2 Hetgeen daartoe door Belanghebbende wordt aangevoerd, te weten
- dat de Bank" alleen al omdat zij op de hoogte was van "de echtscheiding" niet had moeten meewerken aan genoemde overeenkomst;
- dat de Bank heeft nagelaten vast te stellen "of de hypotheek door relaties in alle gevallen betaalbaar was";
- dat de Bank heeft nagelaten vast te stellen "of de verpanding van de polissen vrijgegeven mocht worden";
- dat de Bank Belanghebbende in duidelijke bewoordingen had moeten informeren over de aan de omzetting en vrijgave verbonden risico's;
- dat de Bank ter bescherming van Belanghebbende en haar dochter had moeten eisen dat er een adequate overlijdensrisicoverzekering gesloten zou worden, en

- dat de Bank er niet op heeft toegezien dat de tussenpersoon ([naam]) in deze zijn rol wel juist vervulde, gaat uit van een omvang van de zorgplicht aan de zijde van een commerciële geldverstrekker, die niet past bij het zich hier voordoende geval dat een bank bewilligt in het aflossingsvrij maken van een lopende hypothecaire lening op verzoek van consumenten die worden bijgestaan door een tussenpersoon. Hierop stuiten alle hiervoor genoemde bezwaren af.

na omzetting ten onrechte een renteopslag van 0,1% berekend?

6.3 Ook dit bezwaar wordt verworpen. De renteverhoging vindt haar grond immers niet, zoals Belanghebbende veronderstelt, daarin dat het bedrag van de hypothecaire geldlening na de omzetting meer dan 75% van de executiewaarde zou bedragen. De verhoging van 0,1%, waarmee ook Belanghebbende op 27 augustus 2010 heeft ingestemd, is toegepast omdat, zoals aangekondigd in de hiervoor onder 3.1(xi) genoemde brief van de Bank aan Belanghebbende en W, na de omzetting de dekking door middel van een levensverzekering of een beleggingsrekening minder dan 25% bedroeg.

7. Slotsom

Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de beroepen tevergeefs zijn ingesteld, zodat de bestreden beslissingen zullen worden gehandhaafd.

8. Beslissing

in beide beroepen:

De Commissie van Beroep handhaaft de bestreden beslissing.